

H Ελληνική μας γλώσσα έχει αποδειχθεί από πολλούς ερευνητές και γλωσσολόγους ότι γονιμοποίησε τον Ευρωπαϊκό λόγο. Δεν υπάρχει δηλαδή καμμία γλώσσα στην Ευρώπη που να μην έχει Ελληνικά στοιχεία. Η Αγγλική, φυσικά, δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση.

Έχουν ήδη γραφτεί λεξικά που έχουν συγκεντρώσει τις Ελληνικές λέξεις της Αγγλικής, όπως το λεξικό του Αριστείδη Κωνσταντινίδη με τίτλο “Οι Ελληνικές λέξεις στην Αγγλική γλώσσα”, το οποίο βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών το 1994. Το λεξικό αυτό συγκεκριμένα το είχα χαρίσει στον αείμνηστο και αξιαγάπητο φίλο και συνεργάτη Γιάννη Μπουκουβάλα το 1996 όταν τον γνώρισα μέσα απ’ την περίφημη σειρά του Daylight που δίδασκα τότε στους μαθητές μου και θαύμασα τον Γιάννη για την πηγαία ελληνικότητα που απέπνεε ο λόγος του μέσα απ’ την διδασκαλία μιας ξένης γλώσσας.

Έγραφε απλά κειμενάκια που μιλούσαν για τον Σωκράτη και τον Πλάτωνα, για τον Αριστοτέλη και τον Αλέξανδρο και ταυτόχρονα με την μετάδοση της γνώσης κατάφερνε να αιξήσει το πατριωτικό αίσθημα των μαθητών και να περνάει αθόρυβα και σταθερά τα μηνύματα της ελληνικής του ψυχής. Αυτό μ’ έφερε κοντά του και αισθάνθηκα την ανάγκη να του αφιερώσω αυτό το λεξικό εκφράζοντάς του την άμετρη εκτίμηση και τον θαυμασμό μου, γιατί δεν ήταν απλά ένας δάσκαλος, όπως του άρεσε ν’ αποκαλείται ήταν ΕΛΛΗΝΑΣ δάσκαλος. Έτσι κι αυτό το μικρό άρθρο το αφιερώνω πάλι σ’ εκείνον, τον Έλληνα δάσκαλο που πρόσθεσε μια σχτίδα Απολλώνιου φωτός στον δρόμο της γνώσης.

Και για να επανέλθουμε στο θέμα μας, το λεξικό του Αριστείδη Κωνσταντινίδη περιέχει λέξεις που είναι ολοφάνερα ελληνικές, πρωτίστως επιστημονικού περιεχομένου και σε μεγάλο ποσοστό ιατρική ορολογία, όπως diagnosis, stomach, pneumonia αλλά και photograph, diameter, hydraulics, psychologist κλπ.

Πέρα, δημοσ, από τις προφανώς Ελληνικές λέξεις υπάρχουν και πάρα πολλές άλλες που έχουν την ρίζα τους σε αρχαιότατες Ελληνικές διαλέκτους, όπως την Ομηρική δηλ. της εποχής του Ομήρου ή και ακόμα πο πίσω, στα Ελληνικά της μυκηναϊκής και προμυκηναϊκής περιόδου ή της εποχής του Ορφέα, που χάνεται στο βάθος του χρόνου. Κάποια παραδείγματα τέτοιων λέξεων, που δεν φαίνονται με την πρώτη ότι είναι Ελληνικές, γιατί δεν χρησιμοποιούνται αυτές οι αρχαιότατες λέξεις στη νέα Ελληνική, είναι τα παρακάτω:

- **after** → αὐτάρ = μετά (βρίσκεται στον Όμηρο: “αὐτάρ Οδυσσεύς ἐς Χρύσην ἵκανεν” Il. A’, 430)
- **in earth** → νέρθε = μέσα στη γη
(Από τον Ορφικό ύμνο του Απόλλωνος που λέει: “ρίζας νέρθε δέδορκας” = “εσύ που βλέπεις τις ρίζες των πραγμάτων μέσα στη γη”)
- **park** → πάροικον = ονομασία του ιερού ἄλσους που βρίσκεται γύρω από τον ναό, δηλ. παρά τον οίκο του Θεού → πάροικον ἄλσος πάροικον → πάρκον → park (Προφορικές παραδόσεις μαθημάτων φιλοσοφίας Ηλιοδρομίου)
- **price** → πιπράσκω = πληρώνω για να αγοράσω κάτι (Επικτήτου Εγχειριδίον)
- **peep/peeping Tom** → ὀπιπάω-ῶ = κοιτάζω από χαραμάδα/οπή
- **seek** → σεύω = αναζητώ, εξ ου και Οδυσσεύς = ο την οδόν σεύων δηλ. αυτός που αναζητά τον δρόμο (για την Ιθάκη) (“Η εσωτερική περιπέτεια της Οδύσσειας”, περιοδικό Ρομφαία)
- **essence/essential** → ἔσσια = ουσία
(Πλάτωνος “Κρατύλος”, δ ἡμεῖς “ουσίαν” καλούμεν, εἰσίν οἱ “ἔσσιαν” καλοῦσιν, 401 3-4)
- **bank** → παγιῶ = πάγκος από το ρήμα/ κάνω κάτι ασφαλές και στερεό ή πήγνυμι = μπήγω, κατασκευάζω, παρέχω στερεότητα
Στην αρχαία αγορά υπήρχαν οι πάγκοι (τραπέζια) που με τα 4 πόδια τους στερεόνονταν στη γη. Πάνω σ’ αυτούς τους πάγκους γίνονταν ανταλλαγές νομισμάτων που εξυπηρετούσαν διάφορους εμπόρους που έρχονταν από άλλες πόλεις που είχαν διαφορετικό νόμισμα.
Αλλά και οι σημερινές τράπεζες με νομισματικές συναλλαγές ασχολούνται.
- **boss** → πόσσις = ο αφέντης του σπιτιού
Ο Ποσειδών στην Ελληνική παράδοση αναφέρεται ως “πόσσις δᾶς” δηλ. ο αφέντης της γης Πράγματι το νερό κυριαρχεί πάνω στη γη.
- **dollar** → τάλλαρον = καλάθι που χρησίμευε ως μονάδα μέτρησης στις ανταλλαγές π.χ. “δώσε μου 5 τάλλαρα σιτάρι”. Παράγωγο είναι το **τάλληρο** αλλά και **τελλάρο**
(<http://durabond.ca/gdouridas/glossa2.html>).
Από προσωπική μαρτυρία καταθέτω ότι Έλληνες του Καναδά πολλές φορές στις μεταξύ τους συνομιλίες έλεγαν π.χ. “Πόσα τάλλαρα έδωσες;” και εννοούσαν δολλάρια. Έχει, λοιπόν, κάτι μείνει στις μνήμες του λαού. Επίσης οι Αμερικανοί το dollar το προφέρουν “ντάλαρ”.
- **yes** → γε = βεβαίως
- **no** → νη = αρνητικό μέριο
π.χ. νηνεμία = έλλειψη ανέμου
- **mother** → μήτηρ
- **minor** → μινύς = μικρός
Στα επίσημα γεύματα είχαν το **“μινύθες γραμμάτιον”**, ένα μικρό κείμενο στο οποίο αναγραφόταν τι περιελάμβανε το γεύμα. Παράγωγο είναι το **menu**. (<http://durabond.ca/gdouridas/glossa2.html>).
- **sex** → ἔξις = τάση, έλξη. Η δασεία του ε γίνεται s.
- **sponsor** → σπένδω = προσφέρω. Παράγωγο **σπονδή**.
- **food** → ἔφόδιον = ἔπι + ὄδος. Έτσι ονόμαζαν τα τρόφιμα που έπαιρναν μαζί τους οι στρατιώτες στις πορείες και είχαν στον δρόμο.

Ω

Σ συνέχεια του άρθρου που παραθέσαμε στο τεύχος 18, παρουσιάζουμε σ' αυτό το τεύχος κάποιες άλλες λέξεις της Αγγλικής με ελληνική ρίζα καθώς και κάποιες τεχνικές που βοηθούν να εντοπίσουμε την Ελληνική ρίζα που κρύβεται μέσα σε μια αγγλική λέξη.

- **restore → re = ανά + στορέννυμι = στρώνω**

κάτω εξ ου και “**στρώμα**”, οπότε **restore = αναστηλώνω**, σηκώνω κάτι από κάτω. Τον Αόριστο του ρήματος “στορέννυμι” τον βρίσκουμε στην επιγραφή του Σιμωνίδη στον τύμβο του Μαραθώνα: ‘Ελλήνων προμαχοῦντες Αθηναῖοι Μαραθῶνι χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν’ δηλ. ‘Μοιχμένοι μπροστά απ’ όλους τους Έλληνες οι Αθηναίοι στον Μαραθώνα έριξαν κάτω και ξάπλωσαν στο χώμα την δύναμη των χρυσοφόρων Μήδων’.

- **love → λαύω = αρχαίο θεματικό που υπάρχει**

σαν συνθετικό μόνο στο “**ἀπολαύω**” = παίρνω από κάτι, έχω μέρος από ένα πρόγμα, κερδίζω κάτι καλό. Το “**λαύω**” ανήκει στο ρήμα λάω = θέλω, δηλωτικό της ιδέας του σφιδρού πόθου, του αγώνα ή της έφεσης σφιδρού πόθου, του αγώνα ή της έφεσης προς κάτι. Ο Δωρικός τύπος είναι λᾶ, λῆς, λῆ. (Λεξικό της Ελληνικής Γλώσσης, Ανθίμου Γαζή, 1835) Το βρίσκουμε σαν φράση που έλεγε ο χορός των ανδρών στην αρχαία Σπάρτη, όπως μας το διασάζει ο Πλούταρχος στον βίο του Λυκούργου. Οι αρχαίοι Λακεδαιμόνιοι έκαναν εορτές όπου υπήρχαν τρεις χοροί, των γερόντων, των ανδρών και των παιδών. Ο χορός των γερόντων έλεγε:

«Αμές που ἥμες ἀλκιμοι νεανίαι»

«Ἡμασταν κι εμείς ἀλλοτε ανδρείοι νέοι»

Αποκρινόμενος ο χορός των ανδρών έλεγε:

«Αμές δέ γ' είμες· αἱ δέ λῆς, πεῖραν λαβέ·»

«Εμείς είμαστε τώρα, κι αν αγαπάς
(αν γουστάρεις) δοκίμασέ μας.»

Κι ο χορός των παιδών έλεγε:

«Αμές δέ γ' εσσόμεθα πολλῷ κάρρονες»

«Εμείς θα γίνουμε πολύ καλύτεροι.»

Μέχρι και η φράση “*Try me*” που έχει επικρατήσει στην Αγγλική είναι μεταφορά νοηματική του “*πεῖραν λαβέ*” = δοκίμασέ με.

◆ Πολλές λέξεις της Αγγλικής προέρχονται επίσης από αντίστοιχες Ελληνικές αν αντικατασταθούν τα ουρανικά, χειλικά και οδοντικά σύμφωνα με άλλα της ίδιας κατηγορίας. Ο διαχωρισμός των συμφώνων σ' αυτές τις κατηγορίες φαίνεται στον παρακάτω πίνακα:

Ουρανικά	Χειλικά	Οδοντικά
ψιλά	κ	π
μέσα	γ	δ
δασέα	χ	θ

Πολύ συχνά οι αγγλικές λέξεις διατηρούν τα σύμφωνα της ίδιας κατηγορίας και αλλάζουν τα φωνήντα. Μερικά παραδείγματα είναι:

• **έκφρασις**
 |||| // expression
 Το **κ** γίνεται **κ + σ = ξ** → **χ** και το δασύ χειλικό **φ** μετατρέπεται στο αντίστοιχο του χειλικό **π** → **ρ**.

• **εκλέγω**
 | / / | elect
 Το μέσο ουρανικό **γ** γίνεται ψιλό ουρανικό **κ** → **ε**.

• **εγγράφω**
 εν + γράφω
 | | | | | inscribe
 Το μέσο ουρανικό **γ** γίνεται ψιλό **κ** → **ε**
 Το δασύ χειλικό **φ** γίνεται ψιλό **π** και μετά **μπ** → **β**

◆ Επίσης, πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν ότι η Ελληνική λέξη **“συν”** στα Αγγλικά γίνεται **con** (**σ** → **κ**, **ν** → **η**, **υ** → **ο**), δηλαδή **con** → **συν**.

Άρα όποτε βλέπουμε μια λέξη στ' Αγγλικά να περιέχει **con-** να μας θυμίζει το συν-. Ας πάρουμε τώρα κάποια παραδείγματα:

• **συλλέγω = συν + λέγω → collect**
 | | | | | | con + lec

Το μέσο ουρανικό **γ** γίνεται ψιλό ουρανικό **κ** → **ε**, γιατί η Αγγλική δεν διατηρεί τα μέσα σύμφωνα της Ελληνικής στις Ελληνικές λέξεις που δανείζεται.
con → **συν**

• **συγκεντρώνω = συν + κέντρο → concentrate**
 | | | | | | | | | | | | con + centr

• **σύμπλεγμα = συν + πλέγμα → complex**
 | | | | | | | | | | | | con + plex

Το μέσο ουρανικό **γ** έγινε ψιλό ουρανικό **κ** και ισχυροποιήθηκε σε **κ + σ = ξ** → **χ**

◆ Τέλος βρίσκουμε πολλές Ελληνικές λέξεις στην Αγγλική αν γνωρίζουμε ότι η δασεία των Ελληνικών λέξεων μετατρέπεται σε **s** ή **h**.

- συνίσταμαι = συν + ίσταμαι → consist

• υπέρτερος (ανώτερος)

• ιστορία

• αλάτι

• Ελένη

Είναι χρήσιμο επίσης να παρατηρήσουμε ότι το εισαγωγικό μόριο re- στα Ελληνικά αποδίδεται:

re

- ἀνθίσταμαι = ἀντί + ίσταμαι → resist

- ἀναφέρω = ἀνά + φέρω → refer

- ἀνακαλώ = ἀνά + καλώ → recall

Βλέπουμε, λοιπόν, πόσα χρωστάει η Αγγλική γλώσσα στην "μητέρα" Ελληνική και αυτό μας κάνει να νιώθουμε τυχεροί που γεννηθήκαμε Έλληνες και είμαστε κληρονόμοι αυτού του γλωσσικού πλούτου. Θεωρώ ότι η Ελληνική γλώσσα είναι το πιο μεγάλο και το πιο σημαντικό πνευματικό μνημείο της ανθρωπότητας. Η παρούσα εργασία αποτελεί δείγμα μελέτης από ευρύτερη εργασία που καταστρώνεται και εμπλουτίζεται συστηματικά στο τμήμα μελετών Ελληνικής Γλώσσας και Φιλοσοφίας του Ηλιοδρομίου, αρχής γενομένης από την διδασκαλία του "Κρατύλου/Περί ονομάτων ορθότητος" του Πλάτωνος, έργο το οποίο προσωπικά είχα την τιμή να διδάξω σε τρίμηνο κύκλο μαθημάτων στο Ηλιοδρόμιο υπό την εποπτεία του συγγραφέα και ιδρυτή του Ηλιοδρομίου Γιώργου Λαθύρη και το οποίο θεμελιώνει αυτό που η σύγχρονη γλωσσολογία ονομάζει Philosophy of the Language.

Επιμέλεια: Μαρία Μαραγκού

continued
from
page 23

Where some English words come from.

This is of course one of the glories of English—its willingness to take in words from abroad, rather as if they were refugees. We take words from almost anywhere—*shampoo* from India, *chaparral* from Basque, *caucus* from the Algonquin Indians, *ketchup* from China, *potato* from Haiti, *sofa* from Arabia, *boondocks* from the Tagalog language of the Philippines, *slogan* from Gaelic. You can't get much more eclectic than that. And we have been doing it for centuries. According to Baugh and Cable as long ago as the sixteenth century English had already adopted words from more than fifty other languages—a phenomenal number for the age. Sometimes the route these words take is highly circuitous. Many Greek words became Latin words, which became French words, which became English words. *Garbage*, which has had its present meaning of food waste since the Middle Ages, was brought to England by the Normans, who had adapted it

from an Italian dialectal word, *garbuzo*, which in turn had been taken from the Old Italian *garbuglio* (a mess), which ultimately had come from the Latin *bullire* (to boil or bubble).

Sometimes the same word reaches us at different times, having undergone various degrees of filtering, and thus can exist in English in two or more related forms, as with *canal* and *channel*, *regard* and *reward*, *poor* and *pauper*, *catch* and *chase*, *cave* and *cage*, *amiable* and *amicable*. Often these words have been so modified in their travels that their kinship is all but invisible. Who would guess that *coy* and *quiet* both have the same grandparent in the Latin *quietus*, or that *sordid* and *swarthy* come jointly from the Latin *sordere* (to be soiled or dirty), or that *entirety* and *integrity* come from the Latin *integritus* (complete and pure)?

Occasionally a single root gave birth to triplets, as with *cattle*, *chattel*, and *capital*, *hotel*, *hostel*, and *hospital*, and *strait*, *straight*, and *strict*. There is at least one quadruplet—*jaunty*, *gentle*,